

Ομιλία Γ. Γράψα, Σπόρτινγκ, Οκτώβρης 1989

4.09.09

Αποσπάσματα από την ομιλία του Γιώργου Γράψα στη συγκέντρωση της ΚΝΕ στο κλειστό γήπεδο Σπόρτινγκ στις 4 Οκτώβρη του 1989, την πρώτη μαζική συγκέντρωση της ΚΝΕ μετά τη διάσπαση:

Δίνουμε το ραντεβού μας με το καινούργιο, κρατώντας ότι πιο πολύτιμο απ' την παράδοσή μας!

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Από την τελευταία μας συνάντηση στο 15^ο φεστιβάλ, κύλησε πολύ νερό κάτω από τις γέφυρες. Η σημερινή συγκέντρωση είναι άλλο ένα μήνυμα που λέει πως μεγάλα τμήματα της νεολαίας ενδιαφέρονται ν' ακούσουν από πρώτο χέρι τι καινούριο έχει να πει η ΚΝΕ για τα καυτά της προβλήματα, για την πορεία της Αριστεράς...

.....

Ερευνητές, έστωι να
μείνετε κατάλληλοι
Ψάξτε για το νέο και το
παλιό. Γιατί οι καρποί μας
Και των παιδιών μας οι καρποί
είναι οι καρποί της πάλης
Του νέου με το παλιό.
Οι μάχες ανάμεσα στο παλιό
και στο νέο
Αυσαομανόμε και μέσα σε
κάθε άτομο ξεχωριστά.
Ερευνητές, έστωι να
μείνετε κατάλληλοι
Χαρείτε για το νέο, για το
παλιό νηραπέιτε.

Μπ. Μπαρκετ, 1980

Η νεολαία δεν ενδιαφέρεται βέβαια, για ενδοοικογενειακούς καυγάδες των κομμουνιστών. Και η διάσταση ανάμεσα στην ηγεσία του ΚΚΕ και την ΚΝΕ, ασφαλώς και δεν είναι απλά μια εσωτερικής μας υπόθεση, που βγήκε προς τα έξω στην

κοινωνία. Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει: Διαφορετικές αντιλήψεις για τα καυτά προβλήματα της κοινωνίας, για την κοινωνική πάλη εκφράστηκαν στην αντιπαράθεση μέσα στο κομμουνιστικό κίνημα. Κι ο πυρήνας αυτής της αντίθεσης, στην πραγματικότητα βρίσκεται εδώ: Θα οργανώσει η Αριστερά τα σύγχρονα μέτωπα αντίστασης της νεολαίας και των εργαζομένων απέναντι στη συντηρητική επίθεση για την ανασυγκρότηση του συστήματος; Ή θα θυσιάσει θεμελιώδη συμφέροντα της λαϊκής πλειοψηφίας στο βωμό της «κοινωνικής συναίνεσης», υποκύπτοντας στις πιέσεις του νεοσυντηρητισμού;

Αυτή είναι η βαθύτερη ουσία των διαφωνιών....

.....

Στο κατώφλι της δεκαετίας του '90 όλοι μιλάνε για το καινούργιο, μα λίγοι προσπαθούν να το καταλάβουν στα αλήθεια. Τις πιο πολλές φορές η ανανέωση είναι μόνο τα καλλυντικά πάνω από τις ρυτίδες τον παλιού κόσμου. Δεν του αφαιρούν χρόνια - του προσθέτουν γελοιοποίηση. «Η ζωή μας κύκλους κάνει», λοιπόν; Όχι. Η γενιά της δεκαετίας του '80 ζει τις δονήσεις μεγάλων αλλαγών, που είναι βαριά ριζωμένες στη σφαίρα της ανθρώπινης εργασίας.

Η εποποιία της επιστημονικής και τεχνολογικής επανάστασης δεν αφορά μόνο τον άψυχο κόσμο των μηχανών και των εμπορευμάτων. Οι πιο συναρπαστικές αλλαγές γίνονται πάνω στους ίδιους τους ήρωες της ιστορικής εξέλιξης. Μια σύγχρονη εργατική τάξη προβάλλει στο προσκήνιο. Ικανή όχι μόνο να ανατρέψει την εκμεταλλευτική κοινωνία, αλλά να πάρει η ίδια στα χέρια της την τύχη της, στην παραγωγή, στη διοίκηση, σε όλη την κοινωνία, και όχι να την παραδώσει σε ένα καινούργιο στρώμα «ειδικών» της εξουσίας. Ικανή από σήμερα να κερδίσει την ηγεμονία μέσα στη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία σε όλα τα μέτωπα: στους συνδικαλιστικούς αγώνες και στην πολιτική, στο οικολογικό κίνημα και στον πολιτισμό, στη σφαίρα των ιδεών και της θεωρίας. Αυτή η καινούρια εργατική γενιά είναι και ο φορέας ενός ανώτερου διεθνισμού. Στη «Διεθνή του Κεφαλαίου», οι εργάτες και οι νέοι της εποχής μας χρειάζονται, όσο ποτέ άλλοτε, μια καινούργια διεθνιστική κουλτούρα και πρακτική. Διεθνισμό όχι μόνο στα λόγια, μα και στους αγώνες. Διεθνισμό αμοιβαίο όχι με την ισοπέδωση, της πρωτοτυπίας κάθε εθνικού κινήματος, αλλά με την πιο πλούσια πολυμορφία, την ισοτιμία και την ανοιχτή συζήτηση.

...Ποτέ άλλοτε τα συμφέροντα της νέας γενιάς δεν την έφεραν αντικειμενικά τόσο κοντά στην εργατική τάξη και την επαναστατική, της προοπτική.

Σε καμιά άλλη γενιά δεν μπήκε με τόσο αδυσώπητο τρόπο το προαιώνιο δίλημμα: υποταγή ή ελευθερία. Αυτός ο τιτάνιος αγώνας απέναντι στη μοιρολατρία, που βρισκόταν πάντα πίσω από κάθε έφοδο της ανθρωπότητας στον ουρανό, από τον Σπάρτακο μέχρι τη Βαστίλη και τα Χειμερινά Ανάκτορα. Σήμερα, αυτός ο αγώνας αποκτά αληθινά μια οικουμενική σημασία. Σήμερα, που κρίνεται αν τα τεράστια επιτεύγματα της ανθρώπινης εργασίας και σκέψης θα γίνουν όπλα για την απελευθέρωση. Ή αν θα χρησιμοποιηθούν από το Κεφάλαιο για μια νέα εργασιακή υποδούλωση, για μια ηλεκτρονική τρομοκρατία, για τη μαζική κατασκευή γυάλινων, διάφανων ανθρώπων, για την κατάπιξη του κριτικού και ανατρεπτικού χαρακτήρα της τέχνης και του πολιτισμού.

Η ΚΝΕ θεωρεί τιμή της ότι προσπαθεί να ανταποκριθεί ακριβώς σε αυτή τη μαζική διάθεση της νεολαίας να αμφισβητήσει την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων. Με τον

προβληματισμό μας και με τη δράση μας, με τις δημιουργικές μας πρωτοβουλίες και την αγωνιστική μας αδιαλλαξία, **ακόμα και με αυτό που ονόμασαν «ανταρσία» μας. Αρνηθήκαμε τον καθωσπρεπισμό των «ιερών θεσμών» και τον ψυχρό τεχνοκρατικό λόγο της «παραγωγικότητας» που κάνει την Αριστερά απόμακρη** για τη νεολαία. Είπαμε όχι στον πατερναλισμό και τις αντιδημοκρατικές μεθόδους που κάνουν απωθητικό το πρόσωπό της.

Μας εμφανίζουν σαν φανατικούς αιρετικούς κάποιας «ιδεολογικής καθαρότητας» και μας χρεώνουν μια δογματική προσκόλληση σε ένα παλιό, καλό ΚΚΕ, της δεκαετίας του '30. Λάθος πόρτα χτύπησαν. Εμείς **μένουμε πιστοί κυρίως στο μέλλον, σε ένα Κομμουνιστικό Κόμμα στο ύψος των αναγκών της δεκαετίας του '90.** Από την πολυκύμαντη ιστορία του ΚΚΕ κρατάμε και εμπνεόμαστε από τις καλύτερες εκτινάξεις του που άνοιξαν νέους ορίζοντες στο λαϊκό μας κίνημα, στον ελληνικό πολιτισμό, τις νέες γενιές. Αλλά και **θέλουμε να συμβάλουμε ώστε να τινάξει το αριστερό κίνημα από πάνω του τη σκόνη που κουβαλάει:** τα στοιχεία του συμβιβασμού με τον παλιό κόσμο, τη διάλυση των ταξικών στόχων σε εθνικοενωτικές σούπερ, την ατολμία τις στιγμές που παίζονται τα πάντα, τη θεωρητική φτώχεια και τις αντιδημοκρατικές πραχτικές.

Ασφαλώς ούτε εμείς είμαστε αναμάρτητοι. Ούτε έχουμε απαλλαγεί από όλα αυτά, ούτε και είναι εύκολο. Τουλάχιστον, όμως, προσπαθούμε. Η διαφορά μας με την ηγεσία του ΚΚΕ δεν είναι αν χρειάζεται ανανέωση ή όχι η ΚΝΕ. Είναι το τι είδους ανανέωση θέλουμε.

Δυστυχώς, νομίζουμε ότι κρατάνε ό,τι πρέπει να απορρίψουν και απορρίπτουν ότι πρέπει να κρατήσουν. Η ΚΝΕ απορρίπτει κατηγορηματικά τη διάσπαση και το κυνήγι των μαγισσών.

.....

Δίνουμε το ραντεβού μας με το καινούργιο, κρατώντας ότι πιο πολύτιμο απ' την παράδοσή μας! Σε αυτό το δρόμο, θά 'ναι μαζί μας ο Μπελογιάννης, κι ο Μαλτέζος και η Βασιλακοπούλου. Θα είναι μαζί μας και τα πιο πρωτοπόρα στοιχεία της σύγχρονης εργατικής και σπουδάζουσας νεολαίας.

Κάναμε όλοι μαζί το πρώτο βήμα, **χειραφετηθήκαμε από τον αστικό κόσμο και ταχθήκαμε στην ίδια πλευρά του λόφου, στην Αριστερά! Θα κάνουμε μαζί και τα υπόλοιπα, τα πιο δύσκολα:** για να χειραφετηθεί η Αριστερά από ότι την καθηλώνει και την εμποδίζει να φτάσει στο τέλος, μέχρι να γίνουν πράξη τα σύγχρονα οράματα της σοσιαλιστικής κοινωνίας!

[επιστροφή στο "χρονικό"](#)

[Tweet](#)
